

Psalm 123: God voor ogen

Vol verwachting omhoog kijken

THEMA

'Heer, wij worden veracht, meer dan onze ziel kan dragen' (Ps.123,3-4). De pelgrim heeft in deze psalm te maken hevige tegenstand. Hij wordt consequent vernederd en bespot. Waarom? Misschien maken anderen hem wel belachelijk omdat hij in ballingschap leeft en Jeruzalem in puin ligt (zie: Neh.3,36). Misschien ook wel omdat hij andere keuzes maakt in het leven, die van hem een 'zonderlinge einzelgänger' maken.

"Hoe ga je als christen om met zoveel 'achteloze spot'?"

De keuzes die je als christen maakt in het leven roepen soms vervreemding en spot op bij mensen om je heen. Je kiest er bijvoorbeeld samen met je vriend/vriendin voor om te wachten met seks totdat je getrouwd bent. Ongelovige vrienden kunnen daar verschillend op reageren. Sommigen vinden het knap of intrigerend. Anderen vinden het achterhaald en preuts en maken het graag belachelijk. Weer anderen voelen zich door jouw keuze aangevallen in hun eigen levenswijze en openen

daarom de aanval op jou. Dit is maar één voorbeeld. Hoe ga je als christen om met zoveel 'achteloze spot' (v4)?

Psalm 123 is een gebed om genade. 'Wees genadig, Heer, wees ons genadig.' (v3). Want van hem verwachten wij hulp. De problemen zijn te groot om zelf op te lossen en daarom kijken we omhoog naar God en wachten tot hij ons helpt.

Weet je nog hoe Psalm 121 begon? De pelgrim richtte zijn oog op de bergen, op de problemen. Maar hij heeft geleerd: *ik moet mij richten op God*. Van hem alleen is hulp te verwachten. Mijn ogen volgen God zoals de ogen van een slaaf de hand van zijn meester. Niet op een angstige manier, maar vol verwachting. Zoals een kind opkijkt naar zijn ouders als die iets lekkers hebben.

In God vind je een vast punt buiten jezelf en buiten je problemen om je ogen - dat is: je hoop - op te richten. Jouw hele leven is in zijn hand, zoals het leven van een slaaf in de hand is van zijn heer. Je hoeft jezelf niet te redden, want God komt je in Jezus met doorstoken handen genadevol tegemoet. Daarom: houd God in alles voor ogen en kijk vol verwachting naar hem op. Hij is genadig.

LEESROOSTER

Maandag (26-10)	Psalm 123
Dinsdag	Nehemia 3,33-38
Woensdag	Hebreeën 6,9-12
Donderdag	Exodus 3,7-10
Vrijdag	Johannes 11,1-15
Zaterdag	Exodus 3,13-16

VRAGEN

1. Wat merk jij in je eigen leven op van de verachting waar Psalm 123,3-4 over spreekt?
2. Waar richt jij als eerste je oog op: Op je problemen? Op je eigen oplossingskracht? Op God?
3. Luister samen naar het nummer 'Grace' van U2. Welke zin blijft er bij je hangen? Waarom?
4. Van 'verachting' naar 'verwachting' klinkt simpel, maar... hoe werkt dat bij jou?

PRIKKELS

1. Als iemand mij bekritiseert dan accepteer ik dat.
2. Verachting is een teken van zwakte van de ander.
3. Ik wacht op Gods genade.

VOOR DE JEUGD

1. Merk jij dat mensen het raar vinden dat je gelooft? Wat vinden ze raar en hoe laten ze dat merken? Wat vind je daarvan?
2. Denk je dat je ook dankbaar/trots mag zijn op het feit dat je gelooft en dat je een kind van God bent? Zo ja: hoe zou je dat aan anderen kunnen laten zien?